

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 348.

Anden Sæssion.

9de Møde.

Løvedagen den 15de Februar.

(Forts.)

Formanden: Vi gaae dernæst over til Vedtagelsen af Behandlingsmaaden for de paa Dagsordenen opførte Lovforslag. Jeg skal nævne disse, og, forsaavidt intet afvigende Forslag gjøres, antager jeg, at det er Thingets Billie, at de gaae umiddelbart til første Behandling. Det er da først: Udkast til Lov om Ophævelse af de i adskillige Erectionsbreve indeholdte Forbud mod Afhandelse af Bøndergods (Ophold), hvilket saaledes gaaer directe til 1ste Behandling. — Dernæst: Forslag til Lov om Forandring i § 2 i Pl. af 27de Mai 1848 om Bogues Construction (Ophold), hvilket ligeledes gaaer til 1ste Behandling. Endelig for det Tredie: Forslag til Lov angaaende Jurisdictionen over det Gods, der bortskilles fra Grevskaber, Baronier eller Sædegaard, der have været benaadede med Virkerettighed (Ophold), som ligeledes gaaer directe til 1ste Behandling.

Vi fortsætte dernæst 2den Behandling af Forslag til Lov om Jagttrettens Afsløsning og Udøvelse. Det vil erindres, at vi standfede ved § 14 inclusive. Jeg skal nu stille til Forhandling Lovforslagets § 15, der efter den nye Nummerfølge nu vil blive § 13, tilligemed de tre af Udvalget foreslaaede nye §§ 14, 15 og 16. Til Lovforslagets § 15 er der stillet forskellige Endringsforslag, som ville blive bragte til Afstemning i følgende Orden: først den første Deel af det under Nr. 4 a opførte Endringsforslag om, at i 9de Linie efter „Kronvildt“ indskydes „Raa“, dernæst det under Nr 4 b opførte Forslag til en Forandring i Udvalgets Forslag til Paragraphens Affattelse; der efter Udvalgets Forslag, og, forsaavidt dette

skulde blive forkastet, kommer Resten af Forslaget under Nr. 4 a under Afstemning. Forslaget under Nr. 5 er bortfaldet, idet den Forsudsætning ikke længer finder Sted, under hvilken det var stillet. Forslaget under Nr. 6 hører til den af Udvalget foreslaaede § 14, og vil altsaa bringes til Afstemning for denne Paragraph selv. — Forhandlingerne ere saaledes aabnede. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Dette Affsnit indeholder de vigtige Bestemmelser, som Udvalget har troet at burde bringe i Forslag i Markfredens Interesse. Udvalget har meent, at det vilde være at foretrække directe at gaae løs paa dette Formaal, ved at indrømme Jordbrugeren en Ret til selv at værge for sin Mark, fremfor at benytte det Surrogat, som man ellers har søgt i Bestemmelser om Erstatning for Wildtskade, Bestemmelser, som de fleste ere enige om at ansee baade for i flere Henseender mislige og navnlig kun lidet praktiske. Allerede Jagtforordningen af 20de Mai 1840 giver i sin 12te Paragraph Jordbrugeren en vis, men kun meget begrændset Ret til at borttrydde skadelige Dyr; denne Ret har Udvalget villet udvide og det paa en dobbelt Maade. Deels har man nemlig foreslaaet Begrebet om, hvad der skal ansees som skadelige Dyr, meget betydeligt udvidet, deels har man, og dette er maaffee det Væsentligste, foreslaaet, at det skal være Jordbrugeren tilladt at anvende alle Arter af Udryddelsesmidler mod disse skadelige Dyr, saa at han navnlig og saa skal have Ret til at fælde dem med Skudvaaben. Det vil uden tvivl erkjendes, at dette ingenlunde ere ringe Forandringer i de tidligere gjældende Bestemmelser. Ganste vist er der Mange, som ville mene, at man derved endog er gaaet adskilligt for vidt, og det kan heller ikke nægtes, at de foreslaaede Bestemmelser ikke lidet ville for-